

KRANJSKI ZVON

ŽUPNIJSKI LIST ZA KRANJ IN OKOLICO.

Izdaja: mestni župni urad v Kranju.
Izhaja zadnji teden v mesecu.

L. 1939. Št. 10.

Posamezna štev. 1 Din.

Čas odpada in kazni

Zgodovina izraelskega naroda je pretresljiva pridiga za vse narode. Kadar je judovsko ljudstvo odpadlo od Boga in se obrnilo k malikom in grešnemu uživanju tega sveta, je prišla nad vse ljudstvo šiba vojske, lakote, sužnost...! V gorju in trpljenju so zopet spoznali svoje zablode in so se obrnili nazaj k Bogu, podrli malike na hribih in osnažili svoj tempelj in obnovili službo božjo v njem.

In to se v vsej zgodovini narodov ponavlja več ali manj pri vsakem narodu, v vsakem stoletju. Odpad od Boga prinaša vojske, gorje, lakoto, nesrečo. Kadar pa narodi žive po božji postavi, pa se naseli med nje mir, blagostanje in sreča.

Takega odpada od Boga, kakor ga zaznamuje sedanji čas, še ni doživela človeška zgodovina. Na Českem je bilo pred propadom države skoro en milijon organiziranih brezbožcev. V Rusiji država sama propagira brezbožstvo, v katerem je baje organiziranih par milijonov brezbožnih agitatorjev. Na eni strani katoliška akcija, na drugi strani pa brezbožniška akcija. Kristusova akcija in Antikristova akcija. V neki državi se javno propagira vera v poganske "nacionalne" bogove in se z vsemi sredstvi zatira katoliška cerkev, posebno pa katoliška vzgoja mladine. Po mestih raste materializem, uživanjaželnost, verska mlačnost in naravnost sovraštvo do Boga že po vsem svetu. In ta duh prehaja tudi že na deželo.

Neko satansko sovraštvo do Boga in krščanstva se širi kakor kuga med svetom. Tudi v našem mestu in naši župniji tega ne manjka.

Kaj bo iz tega? Kakor vselej v zgodovini, tako se bo zgodilo tudi v sedanjem času; po odpadu od Boga, si bo človeštvo samo spletlo bič, ki bo tako grozno udaril, kakor so grozni grehi, ki so se razpasli.

19. septembra 1846. se je v Franciji na gori La Salette prikazala Mati božja dvema otrokom. 11 letnemu dečku Maksiminu Giraud-u in 15 letni Melaniji Mathieu. Bridko se je pritoževala nad tem, da se ljudje norčujejo iz verskih reči, da prelamljajo zapoved o nedeljskem počitku in sv. maši, da ne drže posta, da preklinjajo Boga in se udajajo strastem. Nato napoveduje, da bo prišel čas, ko bodo mnogi odpadli od vere. Slabe, protiverske knjige se bodo v velikih množinah razširjale. Hudobni duhovi bodo med ljudmi povzročili malomarnost in brezbržnost do božje službe. Pohlep po telesnih uživanjih se bo razpasel po vsem svetu. Na nič drugega ne bodo mnogi mislili, kakor na uživanje in razveseljevanje in bo v mnogih zamrlo hrenenje po nadnaravnih rečeh. Vlade držav se bodo

trudile, da bi iz javnega življenja iztrebile vsa verska načela in zavladal bo materializem, uživanjaželnost, brezbožstvo, spiritizem in vsakovrstne pregrehe...

Toda gorje prebivalcem zemlje. Človeštvo stoji radi svojega odpada od Boga in božjih zapovedi pred strašnimi dogodki. Prišla bo vlada železne palice! Bog bo dopustil, da bo stara kača sejala in povzročila nezadovoljstvo med vladajočimi, med vsemi stanovi in po družinah. Red in pravičnost se bosta teptala z nogami, vladala pa bo morija, sovraštvo, nevoščljivost, laž in obrekovanje brez ljubezni do družine in domovine.

Prikazen je otrokom povedala, da je komaj še v stanu, da zadržuje kaznujočo roko svojega Sina. Naj se ljudje spreobrnejo in delajo pokoro, sicer bodo prišli strašni dnevi...

O takih prikazovanjih si more vsak sam napraviti svojo sodbo: ni greha, če jim kdo verjame ali ne; verjeti smo dolžni pod kaznijo greha in pogubljenja ono božje razodetje, ki ga Cerkev kot tako oznanja. Čeprav prikazni na gori La Salette nismo dolžni sprejeti, vendar pa mora vsakdo priznati, da je vse, kar sta povedala otroka, resnično in pravično! Saj je naš Gospod sam isto rekel: „Ako se ne boste spreobrnili in delali pokore, boste pogubljeni.“ Saj je bilo jedro Janezove pridige: „Delajte vreden sad pokore, zakaj sekira je nastavljena in drevo, ki ne rodi sadu pokore, bo posekano in v ogenj vrženo.“

Zdi se mi pa, da je slika razmer, kot jih je napovedala prikazen M. B. v La Salette, točna slika človeštva v današnjih dneh!

Mnogi so tudi med nami že opešali v veri. Če bi prešteli moške, ki prihajajo v nedeljo k sv. maši, bi v Kranju opazili, da jih pride k sv. maši morda kvečjemu kakih 60% ali pa še ne. Koliko je danes bogokletstva. To je naravnost grozno. Uživanjaželnosti povsod prevladuje. Posta kmalu mnogi ne bodo več poznavali. Polno slabih knjig in časopisov, povsod nemir, jeza, nezadovoljnost, neko revolucionarno mišljenje, z nobeno rečjo niso ljudje zadovoljni. Čez vse kritizirajo, vsako reč oblatijo.

Laž in obrekovanje je na dnevnom redu. Danes so ljudje že tako zmešani, da ne vedo, komu bi verjeli. Verjamejo pa najrajši onim, ki so v službi antikristovtega duha.

Danes posebno proti Cerkvi in duhovščini neprestano trosijo apostoli materializma laži in klevete. V vlaku se ti vozi materialist in smatra za potrebno, da laže o duhovnikih, katerim očita, da so le trgovci, da narod zasužujejo, da ga varajo, da milijone nosijo čez mejo, da se udajajo najgršim preghram. Vsak lahko sam vidi, kako naša duhovščina živi, pa vendar tem apostolom laži verjamejo.

Najhujše je pa to, da se dajo okužiti celo nekateri taki, ki povdarjajo, da so katoliki, da hočejo živeti po katoliških načelih. Ni dolgo tega, ko je pisala „Delavska pravica“, glasilo krščanskih socialistov, da je bil naš narod zapeljevan, da ni bil sposoben za drugo, kakor da je poljubljal maziljemcem roke na cesti. Danes opazujemo, da so še nekateri katoliki tako da leč zašli, da jim je ljubša družba materialistov in nasprotnikov katoliških načel, kakor pa družba katoliško mislečih. Materializem in uživanjaželnost, odpor proti cerkvi, napuh in domišljavost je tako zastrupila vse ozračje, kakor je ob španski bolezni vse zastrupljeno z bacili te bolezni...

Vse kaže, da je naša doba taka, kakor jo slika prikazen M. B. v La Salette v črnih podobah. Vse pa tudi kaže, da se kot kazens za vse grehote razvijajo nad Evropo črni oblaki, iz katerih bo treskalo in grmelo, da se bo tresel ves človeški rod...

Nekje sem bral proroško misel: Svetovna vojna je prinesla mnogo gorja, toda človeštva ni spamevala in ne privedla k Bogu. Zdi se, kakor da je po svetovni vojni ona stara kača iz raja dobila še večjo oblast nad človeštrom, da se je dal moderni človek še bolj zastrupiti od njenega strupa... Zato pa pride za svetovno vojno še hujša kazens, še večje gorje, kakor ga je rodila svetovna vojna...

Nočem biti prerok, bojim se pa, da se bodo take prerokbe v resnici uresničile.

Kaj nam je storiti?

Verni morajo predvsem zaupati v božjo Previdnost. Bog je rekel in njegova beseda je vedno resnična: „Tistim, ki Boga ljubijo, se vse prav obrne. Niti en las ne pade z glave brez volje!“ Vernim bo trpljenje v očiščenje, hudobnim v kazens in zakrnjenje. Ono brezglavo tarnanje in obupavanje ni za vernega katolika. Naj pride karkoli, mi moramo vedno ohraniti vero v božjo previdnost, v božjo dobroto in ljubezen in usmiljenje. K tistim, ki se obrnejo k Bogu, se Bog obrne v dobroti. Kdor Boga ne zapusti, tudi Bog njega ne.

V teh časih zmede se še bolj oklenimo sv. Cerkve, posebno sv. očeta papeža, ki je pravi namestnik Kristusov na zemlji. S Cerkvijo čutiti. To velja danes bolj kot kdaj, ko prisluškujejo tako radi celo nekateri, ki pravijo, da so še verni, kaj bo rekel nasprotnik križa in obračajo svoj plašč po njegovem vetrju. Kdor ni s Cerkvijo, kdor ni s papežem, ni s Kristusom. V teh časih se morajo oni, ki so res pravi katoliki, še bolj strniti v edinstvu in medsebojni skupnosti in delevnosti za katoliško stvar. Kdor govori in pa dela tako, da so mu bližji materialistični marksisti, kakor verna katoliška skupnost, ta ali vedoma vara druge, ali je pa duhovni slepec, ko govori, da je „še veren in dober katolik“.

Tretje, kar je danes potrebno, pa je: pokora in molitev. Nobeno delo, nobena pridiga ne bo spreobrnila onih, ki jih je zastrupila kača s svojim peklenškim strupom. Tu more le milost božja napraviti čudež. Milost pa deluje po molitvi in po pokori. Zato: dejajmo vreden sad pokore. Pokora za lastne grehe, pa tudi pokora za grehe drugih.

Naj se danes verni še bolj postijo, ko drugi zasmehujejo post. Naj danes verni z ljubeznijo nosijo svoje križe, ko je svetu danes križ v zasmeh in pojhujšanje. Naj danes verni še več molijo in še večkrat prejemajo sv. Gospodovo Telo, ko ga neverni skrunijo in preklinjajo. Danes velja: Še več vere, še več pokore, še več molitve!

Rupa se pritožuje

Na okrajno glavarstvo v Kranju so poslali nekateri stanovaleci na Rupi sledečo pritožbo:

Pritožba.

Podpisani vaščani iz vasi Rupa pri Kranju imamo svoje pokopališče ob naši vaški cerkvici. Tega nam je zagotovil pokojni gospod dekan Koblar o priliku povečave in ga je tudi razdelil.

Pokopališče je sicer majhno, a dovolj veliko za vse naše vaščane, zato si pridržujemo pravico zabraniti vsakemu, ki ni naš vaščan, da si kupuje na našem svetu zemljišču za pokop. V zadnjem času nam namreč kranjski dekan Škrbec vsiljuje stranke izven naše vasi, ki so kranjski meščani, čeprav ima Kranj sedaj novo velikansko pokopališče, tako da res ni potreben vmešavati se v naše vaščanske zadeve.

Vsi vaščani iz Rupe smo se enotno odločili, da bomo naše pokopališče malo preuredili in porazdelili med naše občane, tako da nam ne bo mogel nihče očitati, da se ne brigamo zanj. Vse to bomo storili z našimi prostovoljnimi prispevkvi.

Zato smo edini tudi v tem, da vztrajamo pri svoji zahtevi, da je pokopališče na Rupi samo za našo vas in za naše ljudi in upamo, da nam bodo tudi vse instanci šle v tem oziru na roko. Čuvamo pač to, kar imamo.

Rupa pri Kranju 31. avgusta 1939.

Eventuelni odgovor na naslov: Francka Beton, 27. Rupa.

Priloženi so podpisi vaščanov:

Franc Urbanc št. 8, Jagodic Barbara št. 21, Kuralj Janez št. 11, Beton Ignacij št. 1, Beton Francka št. 41, Keršič Franca št. 17, Fajfar Janez št. 15, Strupi J. št. 10, Ivana Mlinar št. 24, Francka Beton št. 27, Kokalj Frančiška št. 32, Sitar Marija št. 34, Udovič Ivan št. 36, Sajovic Anton št. 35, Sajovic Janez št. 35, Štupica Maks, Rozman Marjeta št. 43, Strupi A. št. 39, Joža Sajovic, Marija Bukovnik št. 40, Podberič Ivan št. 45, Zupan Jožef št. 16, Sitar Jožef št. 6, Sitar Franc, Pleško Franc, Zupančič Otmar št. 42.

Ko sem prebral to listino, sem ostrmel! Ko bi sam ne bil bral, bi ne bil verjel, da je kaj takega mogoče.

Vsi so lahko brali pojasnila o rupenškem pokopališču v zadnjem „Kranjskem zvonu“, med podpisniki te pritožbe so bili nekateri navzoči na pokopališču, ko se je zadeva obravnavala in sem vse točno pojASNIL. Radi tega si ne morem misliti, da bi bili dotični res sami podpisali to listino. Pošten in trezen človek pač ne more podpisati lastnoročno listine, kjer ve, da so v njej očitne neresnice. Da bo pa vsak sam videl, kje je podpis, priobčujem podpise vseh pritožnikov, da more vsak protestirati proti temu, če se je morda njegovo ime zlorabilo, ali pa če morda ni veden, kaj je podpisal.

Kako je z zadevo?!

Kakor je vsem znano iz „Kranjskega zvona“, se bo polagoma preuredilo po predpisih cerkve in države tudi rupenško pokopališče. V sredi avgusta sem sklical na rupenško pokopališče vso tamkajšnjo sosesko, da bi na licu mesta dognali, kdo je pokopan v kakem grobu in kje imajo posamezne družine svoje grobove. Ker sem bil že parkrat naprošen, naj določim meje med nekaterimi grobovi. sem pri tej priliki zmeril približno pokopališče in določil, koliko grobov bo smelo biti in kje bo smel stati kak grob. Na pokopa-

lišču je bilo zbranih večina vaščanov. Določitev mej grobov in mala preureditev ni nikjer zadela na kak odpor, tako da se mi je zdeleno kar lepo, da se je zadeva obravnavala tako mirno. Le eden je odšel nekaj nevoljen, ker je slišal, da bosta morala odpasti dva grobova njegovih sorodnikov, ki ležita na poti.

Pri tej priliki sem omenil, da želi dobiti na rupenškem pokopališču prostor za dva grobova tudi neka družina iz Kranja, ki ima v bližini Rupe svojo višo. Povedal sem, da dotedna družina nudi za rupenško cerkev din 2000, če se ji prepusti prostor za dva grobova, kar je zelo veliko in bi bilo v korist cerkvi. Dotedna družina je želeta prostor v kotu, kjer ni nihče pokopan.

Rekel sem: „Ker je pa sedaj tu večina vaščanov navzočih, pa povejte, če ste s tem zadovoljni, ali ne. Če soseska tega ne želi, pa cerkveno predstojništvo ne bo dalo dotedni družini grobišča.“ Po kratkem razgovoru sem dal zadevo na glasovanje in je bila večina proti temu, da bi se oddelilo grobišče družini, ki ne stanuje na Rupi. Nato sem izrecno omenil, da cerkveno predstojništvo ne bo dalo dotedni družini grobišča, ker je večina soseske proti. Mislil sem, da je zadeva s tem končana. In za pametne ljudi bi morala biti s tem končana.

Čez par dni pa pride v župno pisarno neka ženska, ki ni naša državljanica, ki je prišla na Rupo na počitnice iz neke sosednje države. Zahtevala je, da dobi njeni sorodstvo na Rupi dva grobova skupaj in da bo en grob njen in se bo dala po smrti pripeljati na Rupo iz inozemstva.

Ženski sem mirno razložil, da je grobov na Rupi dovolj, da pa tam, kjer ona želi, ni mogoče napraviti dveh grobov, ker je premalo prostora za dva grobova, da pa lahko dobi za sebe mesto, kjer ji je draga drugod na pokopališču. Ko sem ženici to reklo, se je razburila in mi zagrozila, da se bo pritožila magari pri.... (po-glavarju tuje države), da pride do groba na Rupi. Ta prenapetost mi je bila pa že preveč. Povedal sem ji, da je Jugoslavija svobodna država, da nismo sužnji nikogar, da pri nas še velja zakonitost in da si kaj takega kot Jugoslovan ne dovoljujem, da se ne dam terorizirati s....

Nato sem čul, da se od nje in njenih sorodnikov pobirajo po Rupi podpisi za neko pritožbo. Bil sem radozen, kakšna bo ta pritožba! No, končno sem jo našel na okrajnem glavarstvu, kakor jo priobčujem.

Vsi navzoči so vedeli, da sem javno povedal, da ne bomo dali grobišča na Rupi družini iz Kranja, ker je večina soseske proti in vendar so se nekateri od navzočih podpisali na to pritožbo.

Družini iz domače župnije je bilo odklonjeno grobišče, za tujo državljanico, ki se čudno izraža o naši državi, pa naj proti vsem cerkvenim in državnim predpisom rezerviramo grob tako, da bi moral vaščanu na Rupi radi nje vzeti grob. Ker tega nisem storil in ne bi smel storiti, se je začela akcija.

To pritožbo je nekdo poslal tudi na škofijo z vsemi imeni in v dopisu na škofijo se zadeva slika v še bolj neresnični luči. Tam se namreč trdi, da se Rupenčani boje, da bi jim „dekan ne naprtil prevelikih stroškov, kakor je bil to slučaj na Primskovem.“ Nadalje trdi, da jim „dekan kar diktira in nas prav nič ne vpraša glede stroškov.“

Res ni lepo tako zavijanje resnice. Čudim se tudi, da so to mogle podpisati celo nekatere osebe, ki se prištevajo k takozvanim inteligenčnim krogom.

Vsek dobro ve, da so Primskovljani bili vsi pozvani na konkurenčno obravnavo in da so sami sklenili, da ho-

čejo imeti svoje pokopališče povečano in da so sami sklenili, da se stroški razdele po davkih. Ni bilo niti enega ugovora. Ko so pa dobili položnice za plačilo stroškov, so pa le nekateri hujškači to zadevo izrabili za to, da so udarili po — duhovniku. Ta zadeva je bila že tolikokrat pojasnjena in vendar jo pritožniki tako nelepo zavijajo. Vsi pritožniki tudi dobro vedo, da ni nihče izmed podpisanih kdaj plačal niti eno paro za popravilo rupenškega pokopališča, dobro pa tudi vedo, da se ni niti od enega le količaj zahtevalo, da bi plačal vsaj eno paro za to, in vendar tako govore in pišejo.

Vsakdo ima pravico, da se pritožuje in bi bil jaz zadnji, ki bi kaj zameril, če se kdo pritožuje na pristojno mesto zoper mene, če smatra, da mu moje postopanje kaj škoduje. Ne morem pa molčati, če se vsa zadeva postavlja čisto na glavo in se s tem pri župljanih izpodkopuje moje duhovniško dobro ime. Zato je bilo potrebno, da sem zadevo pojasnil. Kakor so iz pokopališča na Primskovem gotovi elementi napravili lažnivo gonjo, tako se je tudi iz rupenške ureditve pokopališča napravil slon, napihnjen z nesnico.

Pokopališče Žalostne M.B.

Kolavdacija. V sredo, dne 20. septembra, se je vršil komisionelni ogled novega pokopališča v svrhu kolavdacije zgradbe in v svrhu uradne izdaje uporabnega dovoljenja. Navzoči so bili zastopniki okrajnega glavarstva, mestne občine oziroma gradbenega odbora in cerkyenega predstojništva.

Komisija je ugotovila, da je pokopališče zgrajeno po odobrenih načrtih. Potreben je tam še vodovod in cerkyenega predstojništva.

Komisionelno se je ugotovilo, da se na tem pokopališču pokopujejo že od 4. junija 1939. dalje vsi mrlci iz rajona, ki je določen za to pokopališče. Dalje se je uradno ugotovilo, da se je s tem dnem opustilo staro pokopališče sv. Križa, kjer ne sme nihče več biti pokopan.

Na starem pokopališču se v smislu zakonitih predpisov 10 let po zadnjem poketu ne sme zgraditi nikaka zgradba, morejo se pa pred potekom 10 let na tem mestu napraviti vrtni nasadi, oziroma se more tam urediti park.

Pri komisiji se je prebral tudi osnutek pokopališkega reda, ki bo predložen okrajnemu glavarstvu v odobrenje. Pokopališki red namreč predpisujejo pri nas veljavni zakoni.

Z ozirom na teren, na katerem je zgrajeno novo pokopališče, se bodo mere vrst in grobov za odrasle nekoliko povečale, tako da bo znašala vrsta grobov 3 m in širina vsakega groba 1.50 m.

Razglas

Podpisano cerkveno predstojništvo župne cerkve v Kranju kot upravitelj cerkvenega pokopališča objavlja s tem, da se je z dnem 4. julija 1939 opustilo

staro pokopališče sv. Križa v Kranju in da se bodo od sedaj naprej pokopavali mrtliči iz Kranja, Čirčič, Huj, Klanca in Struževega le na novem župnijskem pokopališču Žalostne Matere božje na Klancu.

Ce bi imel kdo kake privatnopravne pravice na starem pokopališču sv. Križa v Kranju, naj jih prijavi vsaj do 10. oktobra 1939. v župni pisarni v Kranju.

Kranj 30. septembra 1939.

Škerbec Matija, župnik.

Gorjane Franc, cerkveni ključar I. r.

Ogrizek Andrej, cerkveni ključar I. r.

Župnija Kranj

OZNANILA ZA OKTOBER:

Roženvenska pobožnost se vrši v župni cerkvi ob delavnikih ob pol osmilj zvečer, ob nedeljah in praznikih pa popoldan ob pol treh, vedno se moli rožni venec in litanije M. B.

Prva sv. maša ob nedeljah se vrši ob poli šestih zjutraj.

1. XVIII. nedelja po bink., prva nedelja v mesecu, ob 6. sv. maši z blagoslovom, ob 10.50 v roženvenski cerkvi peta sv. maša z dvema blagoslovoma, po maši darovanje za cerkev. Pop. ob poli treh je v roženvenski cerkvi roženvenska pobožnost, po litanijsah je darovanje za cerkev.

4. Sv. Frančišek Seraf., po 6. sveti maši vesoljna odveza za III. red.

6. Prvi petek v mesecu, ob 6. sv. maša pred Najsvetejšim.

8. XIX. nedelja po bink., služba božja po navadi, popoldan shod za žensko Marijino družbo.

15. XX. nedelja po bink., slovesno praznovanje spomina posvečenja cerkva, ob 6. sv. maši z enim, ob 10.50 slovesna peta sv. maša z dvema blagoslovoma. Pred sv. mašo gre procesija okrog župne cerkve.

18. Sv. Luka, ob 7. soseskina sveta maša na Primskovem.

21. Sv. Uršula, ob 6. sveta maša za bratovščino sv. Uršule.

22. XXI. nedelja po bink., ob 10.50 sveta maša na Pungratu, misijonska nedelja. Na predvečer se slovesno zvoni, po pridigi pred jutranjo sveto mašo se izpostavi Najsvetejše, ki ostane izpostavljen do konca osme svete maše. Vse zbirke v cerkvi se ta dan vrše za misijone; morejo se prejeti popolni odpustki, za to je potrebén prejem sv. zakramentov, molitev za spreobrnjenje nevernikov. Popoldan ura molitve za misijone.

29. XXII. nedelja po bink., praznik Kristusa Kralja, ob 6. sv. maši z enim in ob 10.50 peta sveta maša z dvema blagoslovoma.

31. Vigilija k prazniku vseh svetnikov, strogi post, to je pritrganje pri jedi in zdržek mesnih jedil.

Župnija Šmartin pri Kranju

OZNANILA ZA OKTOBER:

1. Roženvenska nedelja. Božja služba ob 6. in ob 8. v farni cerkvi, ob poli 10. na Bregu. Popoldne ob 2. ura molitve in litanije.

4. Sv. Frančišek As. Vesoljna odveza.

8. XIX. nedelja po bink., božja služba ob 6. in ob 8. v farni cerkvi, ob poli 10. v Stražišču.

15. XX. nedelja po bink. Spomin posvečenja farne cerkve.

Božja služba ob 6., 8. in poli 10. uri. Ob poli 10. slovesna peta sveta maša, popoldne ob 2. pete litanije.

18. Sv. Luka. 21. Sv. Uršula. V Srednjem Bitnju sveta maša za sosesko.

22. XI. nedelja po bink. Misijonska nedelja.

28. Sv. apostola Simon in Juda.

29. XXII. nedelja po bink. Praznik Kristusa Kralja.

31. Zapovedan post pred praznikom vseh svetnikov.

POROČENI pari:

Oman Fortunat in Frančiška Ambrož, oba iz Stražišča, poročena 3. septembra.

Žvegelj Frane, posestnika sin iz Gorič in Kern Marija, tov. delavka iz Drulovke, poročena 3. septembra.

Sajevic Rudolf, zasebni uradnik iz Tržiča in Julijana Roman iz Spod. Šiške, poročena 10. septembra.

Boška Alojzij, artiljerijski narednik iz Tupalič in Matilda Gorjane iz Gor. Save, poročena 17. septembra.

Ovčak Janez, kovostrugar iz Tačna in Pucelj Dušica iz Stražišča, poročena 24. septembra.

MRLIŠKA KRONIKA:

Bajt Mirko, zak. sin tov. delavca v Stražišču, star 1 mesec, umrl 6. septembra.

Eržen Franc, mizarski mojster v Zg. Bitnju 16, star 35 let, umrl 6. septembra.

Končan Marija, zak. hči tov. delavca v Stražišču, stara 1 mesec, umrla 21. septembra.

Razno

Znamenje „Glejte človek“ pri roženvenski cerkvi je bilo že v razpadajočem stanju in nujno potrebno popravila. V septembru je bilo vse znamenje na novo ometano, spodaj napravljen podzidek iz kamna, streha pokrita z novo pločevino, vse znamenje pobeljeno in napeljana nova električna napeljava oziroma razsvetljava.

Primskovo. Po zadnji preureditvi pokopališča se je nekatrim dovolilo, da so na oni strani, ki leži pri župnišču, še ohrañili nekaj časa svoje grobove izven nove vrste. Sedaj je čas, da se tudi ti grobovi urede po pokopališkem načrtu. Prosim, da do vseh svetih vsi lastniki grobov na primskovskem pokopališču uredite svoje grobove in spomenike na njih po načrtu, ki je obešen pod zvonikom. Vsi grobovi odraslih za cerkvijo ob hiši Rehbergarja pa naj se odstranijo do vseh svetih, da se tam napravi pokopališče za otroke in urede še tam pota. Danes so vši prebivalci na Primskovem uvideli, kako res lepo je njihovo pokopališče in da je potrebno vse urediti po novem načrtu. Malokatera cerkev ima tako lepo urejeno pokopališče okrog cerkve, kakor je danes na Primskovem. Naj torej izginejo še starci ostanki nereda.

Podružna cerkev na Primskovem je dobila od bratovščine sv. Rešnjega Telesa nov velum, novo spovedno štolo in burzo za obhajanje.

**Podpirajte
Vincencijevu družbo!**